

En TEKST fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet.

Frimodig. Å tjene i Guds Ånd.

Roald Kvam © 2008

I Fil 3:1-3 stiller apostelen to størrelser opp mot hverandre: Å tjene Gud "i Hans Ånd" eller i kjød, vår naturlige karakter og kompetanse. Apostelen advarer mot det siste...

De første kristne hadde en høy grad av bevissthet om Den Hellige Ånds plass og rolle i disippellivet. Vi trenger å øke vår bevissthet om Den Hellige Ånd. Det er faktisk ganske vanskelig for oss. Det kan være flere grunner til det:

- Et vanskelig trosmessig område.
- Lite kunnskap og erfaring på området; vi blir usikre og utrygge.
- Dårlige erfaringer; vi går utenom tekster, taler, tjenester som betinger en bevegelse "i Guds Ånd".
- Ensidig, usunn preken og praksis etter Kenneth E. Hagins teologi (= "Trosforkynnelse") kan ha blokkert for de gode og sunne erfaringene som Ånden vil lede oss inn i.

Disippelens trosliv, tjeneste og tilbedelse har Den Hellige Ånd som utgangspunkt og startdynamikk. Det er disippellivets sentrifugale prinsipp. Det betyr at det er Gud som ved sin Ånd starter disippellivet og driver det utover i tro, i tjeneste, i tilbedelse – for at flere må bli frelst (Apg 1:8).

1. Å tjene i Åndens frihet.

Å leve i Ånden – som enhver disippel gjør – og å tjene i Ånden – som enhver disippel *kan* gjøre – har med FRIHET å gjøre: "Men Herren er Ånden, og der Herrens Ånd er, der er frihet." (2Kor 3:17). Frihet er alltid å være *fri fra* noe og *fri til* noe:

a) *Fri fra "tilleggskristendommen"*: Enhver tankebygning som truer evangeliets nådekarakter; at det må være noe mer enn det vi har med Jesus. Tilleggskristendommen setter opp tilleggsregler og gjerne krav om en bestemt profil på troslivet, tjenesten, tilbedelsen for å bli akseptert som kristen. Bibelsk liv og lære er viktig, men vi må vokte oss for å sette stempel "korrekt kristen" på én bestemt livsstil, tjenesteprofil eller et bestemt uttrykk for tilbedelse (1Kor 12, Rom 12). Det er ytre kan *vise, men aldri bevise*, det skjulte livet i Gud. Det nye livet skal prøves på *frukten, ikke formen*. Likesom forkynnelsen av evangeliet prøves på *innholdet, ikke innpakningen* (1Joh 4:1-3).

b) *Fri fra å "sette vår lit til kjød"*: Enhver tjeneste som er startet og drevet og opprettholdt for å tilfredsstille et menneske eller en gruppe. Paulus kjemper for tjenesten der tjeneren er tilfredstilt med Jesus og det å få rette andre menneskers oppmerksomhet til Ham (3:3). Det betyr ikke at vår tjeneste sikter seg inn på noe annet enn bare det beste for mennesker, både til ånd og sjel og legeme (1Tess 5:23)! Vi skal og kan og vil være søkersensitive, likesom Jesus. Og vi skal og kan og vil være menneskeorientert i vår tjeneste for så vidt som vi vil være mottakerorienterte: "Med Guds ord til folket". Men å tjene i Åndens frihet betyr at vår tjeneste ikke er styrt og ledet av noe menneske eller gruppe.

c) *Fri til å tjene Gud på Åndens vis*. Det er en nådefull, effektiv og kraftfull tjeneste, "i Guds

Ånd". Guds Ånd har mange oppgaver. En av dem er å hjelpe disipler til å tjene Gud slik Gud selv ønsker det: I frihet og i kraft og i glede "i Kristus".

2. Å tjene i Åndens kraft.

a) *En tjeneste basert på den kraft og fylde som Ånden gir.* For de første disiplene er saken klar og appellen intens om å ta i bruk den kraft som Gud har stilt til disposisjon for tjenesten (Luk 24:49, Apg 1:8, Ef 5:18). De eide hjertets opplyste øyne (jf Ef 1:17-19) til å se evangeliets karakter: "Ordet om korset" blir Guds kraft til frelse for et menneske ene og alene gjennom Åndens kraftåpenbarelse (jf 1Kor 1-2). Og oppdragets karakter: Vi skal formidle evangeliet, gjennom vårt personlige vitnesbyrd og forkynnelsesform, men det kan bare mottas som Guds frelsestilbud for den enkelte, som en Åndens gjerning (Gal 3:2ff). **Uten DhÅ løses ingen av djevelens bånd!** De første disiplene eide også hjertets opplyste øyne til å se tjenestens karakter...

b) *En tjeneste ved de gaver som Den Hellige Ånd gir* (Ef 3:7, Rom 12:5ff, 1Kor 12:7ff.27ff, Ef 4:11ff).

- Nådegavene er det verktøyet vi skal bygge Guds folk og forsamlingen med: "Etter som enhver har fått en nådegave, så tjen hverandre med den som gode husholdere over Guds mangfoldige nåde." (1Pet 4:10). Guds nåde – og Guds Sønn's bilde – konkretiseres i denne verden idet vi som har fått Ånden, tjener ved nådens gaver som ulike lemmer på det samme legeme. Ingen like, men likeverdige og viktige! Den ansvars- og arbeidsfordeling vi gjør skal samsvare med den nådegavefordeling Gud gjør. Og sammen (!) tegner vi et bilde av Guds frelse for mennesker som er dyrebare for Gud og fortapt uten Jesus.

- Herren gir det vi skal tjene med. I skjæringsfeltet mellom utfordringen og utrustningen blir vår avhengighet til Herren herlig tydelig (jf Ef 4:11-16). Jesus sier: "Ånden er villig, men kjødet er skrøpelig." Nåden og Ånden er hovedfaktorene. Vår naturlige utrustning kan og skal settes inn i tjenesten, men under nåden og Åndens herredømme.

c) *En tjeneste basert på Åndens ledelse.* Gjør vi tjenesten til vår sak, er det realiseringa av gamle Adams anlegg og ambisjoner som er hovedsaken. Da blir det også vi som kommer til å styre med vår tjeneste – etter kjødelige verdivurderinger og prioriteringer. Det går ikke lenger enn 40 cm langt før vi står i konkurransementalitet, misunnelse og maktkamp. For Jesu etterfølgere er det nåden og Åndens utrustning som er hovedsaken! Da er det også logisk at Han vil styre og lede sin hjertesak. Det er faktisk befriende!

- Ånden vet om behovene. Vi vil la Ham bestemme for hvem, hvor, hvor lenge og hvordan hvor vi skal tjene (jf Apg 16). Åndens behovsanalyse kan tidvis virke både ulogisk og underlig, men en frosk er ikke en fugl... Herren ser alt i et høyere perspektiv! Når vi ser og aksepterer at vi ikke kan konkurrere med Guds Ånd verken i å analysere behovene eller til enhver tid å bruke riktige ressurser og verktøy – da begynner vi å nødde om å få bevege oss i det ydmyke og lydhøre hjerte. Det gir disippellivet en hellig gjennomslagskraft. For Åndens ledelse er målrettet!

- Ånden står ansvarlig for frukten av vår tjeneste. Vi har ansvar for å lytte til Guds ord og lyde Åndens ledelse i hva vi skal gjøre. Hva resultatet blir, kan vi overlate til Herren! Tar vi ansvar for resultatet, tar vi av fra Åndens ledelse og inn i selvmedlidenhet eller selvrettferdighet.

3. Å tjene i Åndens glede.

Glede og tjeneste hører sammen (Fil 1:18 2:17-18 3:1 4:4)! Glede og tjeneste vil stå

tettere sammen der Ånden får utruste, lede og styre oss. For Ånden vil gi styrke, inspirasjon og pågangsmot til å tjene slik Paulus beskriver det: Frisk, fast, frimodig og forventningsfull på Jesu vegne – i frihet, i kraft og i glede.

”For Gud gav oss ikke motløshets ånd, men krafts og kjærlighets og sindighets ånd.” (2Tim 1:7).

Vi liker å omtales som bibeltro. Så vi ber om vekkelser... Men Gud sier: Vær vekkelser (jf Matt 9:36ff)! Reis deg, Kristi legeme! Og beveg deg på en hel Bibel etter din hensikt, i samsvar med din gudgitte posisjon og profil og funksjon.

Dersom vi tjener Gud i Hans Ånd, da...

- Bli tjenesten Guds tjeneste, og ikke vår egen.
- Bli vi avhengige av Gud i vår tjeneste og gitt til hverandre som hverandres lemmer: Jeg har bruk for din tjenesteprofil – at du er i funksjon i din posisjon gjennom din personlighet – for å utføre min tjeneste hensiktsmessig.
- Legger vi vekt på rett sted i vår tjeneste: På nådens og Åndens gaver.
- Får vi kontakt med den underfulle siden av disippellivet. En vandring i Ånden er full av under...

Kilde: Råmunddal, L.: *Disippelliv. Kristusetterfølgelse i lys av Filipperbrevet* (Luther Forlag).

